



ಅಕ್ಷಯ ವಸ್ತುವೂ...



‘ಅಕ್ಷಯ ವಸ್ತುವೂ ಅ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹಿಂದಿನ ಸೈನ್ಯವೂ’ ಪ್ರಬಂಧ (ವಿನ್ಯಾಸ ० ಧರಾಕೆಲೂರು, ಸೆ. ೨) ಸೋಗಾಗಿ ಗೀಡೆ. ಕೀರೆ ಕಾಮದೇನು, ಕಲ್ಪವರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ೦ ತೇ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಕೆಂಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೀಗೆ ಗೊಬಿನ್ ಹಾಡಿನಂತೆ,

‘ಉಟ್ಟರೆ ಕೀರೆಯಾದೆ, ಹೊದ್ದರೆ ಹೊಡಿಕೆಯಾದೆ, ಕಟ್ಟಿದರೆ ಜೊಲಿಯಾದೆ...’ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನೇರಿಗೆ ಶರಣಾಗುವವರ ಕೇರಳಿಗೆ ಉರುಳಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ.

—ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಕಂಚಾತ್ರೀ

ನಾರಿ ಉಟ್ಟಾಗ ಕೀರೆ ಮೇಳವಿಸುವುದು ಅವಳ ಸೊಬಗು. ಕೀರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಹೇಳಿತು ಆ ಸೀರೆ; ಆಹಾ, ನಾನೇ ಧನ್ಯ! ಪರಿಯು ಹೇಳುವನು ಪಟ್ಟಿಗೆ, ಒಹೋ ನೀನೇ ನನ್ನ ಚಿನ್ನ ರನ್ನ!

—ಟಿ.ಎಸ್. ಪ್ರತಿಭಾ ಚತ್ರದುರ್ಗ

ಜೈ ಹೋ ಬಾಕಾಹು

‘ಜೈ ಹೋ ಬಾಕಾಹು’ (ನಾ. ಕಾರಂತ ಪೇರಾಚೆ, ಸೆ. ೨) ಲೇಖನ ಸೋಗಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಥಾನಿ ಹೋದಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಾಸೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಬಾಕಾಹುಗೆ ನಾವು ಜೈ ಅನ್ನೋಣ್ಣಾ.

—ಪಿ.ಜಯವಂತ ಪ್ರೇ, ಕುಂದಾಪುರ

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ

ಪ್ರತಿ ವಾರವೂ ‘ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ’ ಶಿಂಘಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪರ್ಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಅರಿವು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಶತಿಕ್ರಮಾರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

—ಕೆ.ಎಸ್. ಸವಿತ, ಚೆಂಗಳೂರು

ಕೊರೆನಾ ವನ್ವಾಸ

‘ಕೊ ರೋ ನಾ ವ ನ ವಾ ಸ’ ಲೇಖನ (ವೈ.ಕೆ. ಸಂಧಾರ್ಶಕರ್ಮ, ಸೆ. ೨) ತಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಗೃಹಿಣಿಯರ ಪಾಡು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ವಸುಂಧರಾ

ರಿಯಲ್ ಹೀರೋಗಳು

ಶಿಕ್ಕಣದ ಸಮಾಜದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು. ಅವರು ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಕಣದ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೆ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಗೋಪುರ ಎಧುನಿಲ್ಲವಾದು. ‘ರಿಯಲ್ ಹೀರೋಗಳು’ ಮುಖಿಪುಟ ಲೇಖನ (ಅಕ್ಷಯ ಕೃಷ್ಣಮಾತ್ರಿ, ಸಂತೋಷ ಗುಡಿಯಂದಿ, ಸೆ. ೨) ಜಾವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಶಿಕ್ಕಣ ಕರ ಅತ್ಯತ್ಮಮ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಬ್ಬರ ಶಿಕ್ಕಣ ಅನುಭವಕಥನವಾ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾಗಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ್ದು ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂಬುವಂಥವು.

—ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಎಸ್.ಪಿ., ಭಣ್ಣಳ

ನಂಜನಗೂಡಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಕಣಕಾರಿವ ನಾಟಕದ ಸಂತೋಷ ಗುಡಿಯಂದಿಯವರು, ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಶಾಲೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ್ಳಿ ಸ್ವಧಾರ್ತಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲಾದೆ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿನವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಉರಿನ ಸಮ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುವ ವೀಚನೆಯನ್ನು ಬೇಕೆಂದ್ದಿದ್ದಾರೆ.

—ಎಂ.ಎಸ್. ಉಪಾಪ್ರಕಾರ್, ಮೈಸೂರು

ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸುಮಾರು ಅಧ್ಯ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮುಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಧೀನದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿತ ಕೆಲಸ ನೀಡಿದರು.

ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಅಕ್ಷಯಕ್ಕಿನಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಂಪಿಕೊಷ್ಟು ಎಂಬ ಉರಳ್ಳಿ ಪ್ರವರ್ವಣತೆ ಕಂಪಕೊಂಡಿದ್ದ ನಮಗೆ ಕೆಲವರಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ಪ್ರಾಧಿಕಿಕ ಶಾಲೆ ಮಂಜೂರಾಯಿತು. ಅದರ ಶಿಕ್ಕಣಕಾರಿ

ಬಂದವರು ಈಪಟಗಾರ ಮಾಸ್ಕುರಂ. ನಮ್ಮೂರು ಎಂದರೆ, ೬೦–೭೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಗೊಂತಾರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಷ್ಟೆ. ಬಸ್ಸಿ ಓಡಾಡವ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ, ೧೮ ಕಿ.ಮಿ. ನಡೆದೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಆರೇಳು ಕಿ.ಮಿ. ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವಿಂಡವಾಗಿ ೧೭ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ತಮಗೆ ಇಂತಹ ಉರಿಗೆ ಹಾಕಿದರಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಣಗಲಿಲ್ಲ, ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿರು ಹಲ್ಲಾಗಿಂಜಿ ವರಾವಣಗೆ ಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತುತಿಮುತ್ತಿಲಿನ ಆರೇಳು ಮನೆಗಳಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಮನ ಒಳಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿನವೂ ಸುಳ್ಳಿ ನೇವ ಹೇಳಿ ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರಾವಳಿಯ ಅವರ ಉರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರಿಂದ, ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮುತ್ತಹವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಮಾಡಿದರೂ, ನಂತರ ತಾವೇ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಪ್ರತೆರಂತೆ ಶಾಲೆ ನಡೆಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ ಕಲೆಯಿಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಾಗ, ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬಿಗಿದರು. ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂಜೀ ಉರಿಗೆ ಹೋದರೂ, ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೀಯೇ ಮರಳಿ ಬಂದು ಮರುದಿನದ ಶಾಲೆಯ ವೇಳೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಿಷೇ. ಸೋಗಾರಾರ ಬಿರಾಗಾದು ಎಲೂದರೆ, ಹೊದಲೇ ರಚ್ಚಿ ಅಳಿಸಬೇದು ಹಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತರಿಸಿದರೆ, ಹೊದಲೇ ರಚ್ಚಿ ಅಳಿಸಬೇದು ಹಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತರಿಸಿದರೆ, ಇಂದಿಗೂ ಅವರ ಶಿವ್ಯರು ಅವರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಕಣ ಇಂದೂ ಇದ್ದರಿಂದ ಸಂಗತಿಯೇ ‘ಸುಧಾ’ ಪ್ರತಿಕೆಯ ಲೇಖನ ಓದಿದಾಗ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ನೀಡಿತು.

—ಜ. ನಾರಾಯಣ, ಬೆಂಗಳೂರು

ನಿತಿ; ಆಶುರ ಸಲ್ಲು’ ಲೇಖನದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಕಣ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಅಲ್ಲೋಲಕ್ಷ್ಯೋಲವಾಗಿದೆ. ಈ ದುಃಖಿತಿ ನಿವಾರಕೆಯಾಗಿ ಗೊಂದಲಪೂರಿತವಾದ ಹೋಸ್ಟೆಲ್‌ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಬಲವಂತದ ಹೇರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

—ರಮೇಶ್ ರಾವ್, ಕೃಕಂಬ

ಇದು ಅಪಾನಿಸ್ತಾನ

‘ಇದು ಅಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನ’ ಚಿತ್ರಪಟ ಕಥನ (ವಿ.ಆರ್. ಸೆ. ೨) ಜೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಚಿತ್ರಪಟಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪೇ ರಮ್ಮವಾದ ತಾಣಗಳ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೈಯು, ಹಿಂಸೆ, ಭಯೋತ್ಪಾದಕತೆಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲ ಎಂಬುದು ಕಟುಸತ್ತ.

—ಡಾ. ಬಿ. ಗೋಪಾಲ್ ಶಿಂಗಾ, ಮೈಸೂರು



ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ

ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿ ಚೆಟ್ಟುಕು, ಚುರುಕಾಗಿರಲಿ. ಇ-ಮೇಲ್: feedback@sudha.co.in